



Sp. zn.: **31Cob/27/2019** - 486
IČS: **2317207081**

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov: Mgr. Michal Novotný ako predseda senátu, JUDr. Andrea Vyskočová ako členka senátu a JUDr. Božena Husárová ako zastupujúca členka senátu v sporovej veci **žalobcov: 1. Slovenský rybársky zväz**, IČO: 00 178 209, A. Kmeť 20, Žilina, a **2. Slovenský rybársky zväz, Mestská organizácia Sered'**, IČO: 36 087 793, Čepeňská 2533/26, Sered', **spoločne zastúpených:** Advokátska kancelária VIA LEGE, s.r.o., Pata, proti **žalovaným: 1. Obec Dolná Streda**, IČO: 00 611 638, Dolná Streda 650, zastúpenej: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., Bratislava, a **2. Slovenská republika**, za ktorú koná Slovenský pozemkový fond, IČO: 17 335 345, Búdková 36, Bratislava, **o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy, na odvolanie žalobcov v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 25 Cb 3/2017-439 z 15. októbra 2018 takto**

r o z h o d o l:

I. Napadnutý rozsudok sa p o t v r d z u j e .

II. Žalovaným v 1. a 2. rade sa p r i z n á v a voči žalobcovi v 1. rade nárok na náhradu 100 % trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa (po jej právoplatnom čiastočnom odmietnutí) domáhali určenia neplatnosti nájomnej zmluvy č. 04877/2015-PNZP41387/15.00 z 1. marca 2016 medzi žalovanou v 1. rade a žalovanou v 2. rade a II. priznal žalovanému v 1. rade náhradu trov konania a žalovanému v 2. rade ju nepriznal.

2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za dokázaný tento skutkový stav:

3. Žalobca v 1. rade je občianske združenie, ktoré zabezpečuje výkon rybárskeho práva a s tým súvisiace úlohy podľa predpisov o rybárstve a akvakultúre, žalobca v 2. rade je organizačnou jednotkou žalobcu v 1. rade s vlastnou právnou subjektivitou. Žalovaný v 1. rade je obec, v ktorej k. ú. sa (minimálne sčasti) nachádza rybársky revír č. 2-1550-1-1 „odstavné rameno Dolnostredské“, o ktorom je rozhodnuté, že na účely predpisov o rybárstve sa považuje za tzv. ostatnú vodnú plochu. Tento revír leží okrem iného aj pozemku parc. reg. E č. 2018 - trvalé trávne porasty o výmere 105.061 m², ktorého vlastníkom je žalovaná v 1. rade v podiele 5/20. Podiely asi 12/20 na tomto pozemku vlastní neznámi vlastníci a spravuje ich Slovenský pozemkový fond.

4. Žalovaná v 1. rade 30. januára 2013 a žalobca v 2. rade 12. júla 2013 požiadali Slovenský pozemkový fond o nájom podielov neznámych vlastníkov na uvedenej nehnuteľnosti na výkon rybárskeho práva. Slovenský pozemkový fond ich oboch upovedomil o ich vzájomných žiadostiach a požiadal ich o predloženie nájomnej zmluvy s ďalším spoluvlastníkom. Nebolo zistené, či tejto požiadavke vyhoveľ, žalovaná v 1. rade však 29. októbra 2015 znova požiadala Slovenský pozemkový fond o nájom uvedených podielov s tým, že ich bude využívať ako súčasť oddychovej zóny určenej územným plánom obce. Na základe toho Slovenský pozemkový fond, 9. októbra 2015/1. marca 2016 uzavrela so žalovanou v 1. rade ako nájomcom nájomnú zmluvu č. 04877/2015-PNZ P 41387/15.00, ktorej predmetom bol podiel približne 12/20 vo vlastníctve žalovanej v 2. rade na uvedenom pozemku č. 2018; účelom nájmu bolo nepoľnohospodárske využitie - oddychová zóna (čl. III) a nájom mal trvať do 31. decembra 2026 (čl. V).

5. Na základe uzatvorenej nájomnej zmluvy a následnej žiadosti žalovanej v 1. Rade z 20. októbra 2016 Ministerstvo životného prostredia SR rozhodnutím č. 8490/2017- 4.1 z 23. novembra 2017 odobralo žalobcovi v 1. rade výkon rybárskeho práva na ostatnej vodnej ploche - rybárskom revíre č. 2-1550-1-1 OR Dolnostredské, vyradilo tento revír z evidencie rybárskych revírov a prideliť túto vodnú plochu žalovanej v 1. rade na účely podnikania v osobitnom režime; rozhodnutie malo platiť do ukončenia nájomných zmlúv, ak žalovaná v 1. rade nebude mať vlastnícke alebo nájomné právo k väčšine pozemkov pod touto vodnou plochou. Rozklad žalobcov minister životného prostredia SR rozhodnutím č. 1913/2018 - 9. 2 z 15. marca 2018 zamietol a uvedené rozhodnutie MŽP SR potvrdil. Žalobcovia podali proti týmto rozhodnutiam správu žalobu, o ktorej koná Krajský súd v Bratislave a ktorý jej uznesením č. k. 6 S 50/2018-198 z 27. júla 2018 priznal odkladný účinok do právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu vo veci samej.

6. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne vychádzal z toho, že žalobcovia sa domáhajú určenia práva, takže je potrebné podľa § 137 písm. c) C. s. p. najskôr skúmať naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Žalobcami žiadané určenie neplatnosti nájomnej zmluvy však nerieši podstatu sporu a takéto rozhodnutie nemá vplyv na platnosť alebo neplatnosť rozhodnutia správneho orgánu a ani správny súd by nebol viazaný rozhodnutím súdu v tomto konaní. Žalobcovia sa tým snažia zvrátiť rozhodnutie ministerstva životného prostredia a snažia sa docieľiť, aby žalovaná uzavrela

zmluvu s nimi, čo je vzhľadom na zmluvnú voľnosť žalovanej v 2. rade len teoretické. Naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení nevyplýva ani z nimi citovaných § 4 ods. 8 a 34 zákona č. 139/2002 Z. z. o rybárstve, pretože tie upravujú len kompetenciu ministerstva zveriť výkon rybárskeho práva určitej osobe; to pritom posudzuje aj splnenie podmienok na toto zverenie. Pozemky však boli dané žalovanej v 1. rade do užívania na účely oddychovej zóny.

7. Včas podaným o d v o l a n í m sa žalobcovia domáhajú zmeny tohto rozsudku tak, že sa žalobe vyhovie v celom rozsahu. Rozsudok považujú za arbitrárny, keďže sa súd nevyrovnal s argumentami o naliehavom právnom záujme, ktorý považujú za daný. S každou nájomnou zmluvou v prospech tretej osoby ako nájomcu, ktorá sa týka pozemkov pod rybárskou vodnou plochou, sa postavenie žalobcov stáva neistým a ich výkon rybárskeho práva ohrozený. Ak by súd rozhodol o neplatnosti nájomnej zmluvy, stratilo by platnosť aj rozhodnutie ministerstva, a predišlo by sa aj ďalším konaniam. S odkazom na § 40 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) nesúhlasili s názorom súdu, že jeho rozsudok by nebol záväzný, naopak, ministerstvo by ním bolo viazané. Vyslovenie neplatnosti je odôvodnené aj vyšším záujmom - budovaním právneho štátu, keďže v súčasnosti kvôli neplatnej zmluve zanikajú práva občianskeho združenia. Navyše, Slovenský pozemkový fond má chrániť záujmy neznámych vlastníkov, pričom žalobcovia jeho postup považujú za netransparentný, prístup k tomuto majetku je nerovný, o čom svedčia podozrivé okolnosti pri uzatvorení spornej nájomnej zmluvy. Žalovaná v 1. rade využíva pozemky na výkon rybárskeho práva, nie na dohodnutý účel, Slovenský pozemkový fond však nájom nezvýšil. Keďže Slovenský pozemkový fond je štátny orgán, neobstojí tvrdenie o jeho zmluvnej voľnosti. Na hospodárenie s majetkom, ktorým spravuje Slovenský pozemkový fond, musia byť kladené vyššie požiadavky. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil predmet nájmu, ktorým je spoluvlastnícky podiel, na ktorý sa vzťahuje všeobecná úprava Občianskeho zákonníka.

8. Žalovaná v 1. rade vo v y j a d r e n í navrhla rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem na požadovanom určení, neboli účastníkmi danej zmluvy, ich postavenie by sa nezmenilo ani v prípade, keby súd žalobe vyhovel. V konaní o správnej žalobe (sp. zn. 6 S 50/2018) si súd otázku platnosti nájomnej zmluvy posúdi ako otázku predbežnú. Žalobcami vytýkané vady zmluvy by im nevadili v prípade, keby žalovaný v 2. rade uzavrel nájomnú zmluvu s nimi. V čase uzatvorenia nájomnej zmluvy bola žalovaná v 1. rade spoluvlastníkom prenajatých pozemkov a jej uzavretím dosiahla stav, že jej spoluvlastnícky podiel spolu s najatým podielom väčšinu, čím mohol rozhodnúť o hospodárení so spoločnou vecou. Žalobcovia k daným pozemkom nemajú žiaden vlastnícky ani spoluvlastnícky vzťah, ale len právo vstupu na pobrežné pozemky na výkon rybárskeho práva.

9. Žalovaná v 2. rade vo v y j a d r e n í navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

10. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu (§ 379 C. s. p.), ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštancie bez nariadenia pojednávania, keďže nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie a nevyžaduje to ani verejný záujem (§ 385 ods. 1 C. s. p. *a contrario*). Po jeho preskúmaní v medziach odvolacích dôvodov a väd,

na ktoré je potrebné prihliadať z úradnej povinnosti (§ 380 C. s. p.), dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Súdom prvej inštancie bol zistený a pre odvolací súd je podľa § 383 C. s. p. záväzný skutkový stav reprodukovaný v odsekoch 3 až 5 tohto rozsudku. Skutkový stav takto zistený súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených vo vzájomnej súvislosti v súlade s § 191 C. s. p. Súd prvej inštancie v ods. 5 až 9 svojho rozsudku popísal, z ktorých dôkazných prostriedkov jednotlivé skutkové zistenia urobil. Tieto zistenia sú pritom v podstate len reprodukciou listinných dôkazov, proti ktorým strany nevzniesli námietky.

12. Žalobcovia sa v prerokúvanej veci domáhajú určenia neplatnosti nájomnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými 1. marca 2016. Podľa § 137 písm. c) C. s. p. sa žalobou možno domáhať určenia, že tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; ten netreba preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Podobne podľa § 137 písm. d) C. s. p. sa možno domáhať aj určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Napriek tomu, že dôvodová správa k Civilnému sporovému poriadku naznačuje, že žaloba o neplatnosť právneho úkonu je žalobou o určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) C. s. p., odvolací súd s týmto názorom nesúhlasí. Žaloby o neplatnosť právneho úkonu sa totiž v doterajšej doktríne (porov. už napr. Rubeš, J. a kol. Komentár k občianskemu súdnemu poriadku. 2. diel. Osveta : Bratislava 1959, s. 607) i judikatúre (porov. napr. rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 187/2016) vždy považovali za žaloby o určenie, že tu nie je právny vzťah (právo) založený takýmto úkonom. Napokon, platnosť resp. neplatnosť právneho úkonu nie je „právnou skutočnosťou“, ale právnym hodnotením (následkov) určitej skutočnosti. Preto odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie považuje žalobu o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy za žalobu o určenie, že tu nie je právo založené takýmto právnym úkonom.

13. Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku sa však určenia, že tu právo je alebo nie je, možno domáhať len vtedy, ak je na tom naliehavý právny záujem. Súd prvej inštancie sa preto správne zaoberal existenciou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Podľa judikatúry ide pri skúmaní naliehavého právneho záujmu o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porov. už judikát R 17/1972), prípadne tam, kde sa určovacou žalobou predíde žalobe na plnenie (porov. judikát R 24/1995). Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak ňou požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo, teda najmä vtedy, ak vyriešenie predbežnej otázky ešte neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 98/2004, 3 Cdo 112/2004, 1 Cdo 91/2006, ako aj uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 56/2011).

14. V prerokúvanej žalobcovia odôvodňovali svoj naliehavý právny záujem v podstate

tým, že existencia platnej nájomnej zmluvy je podľa § 34 ods. 3 písm. d) v spojení s § 4 ods. 8 písm. b) zákona č. 139/2002 Z. z. o rybárstve v znení účinnom do 31. augusta 2018 (v čase rozhodovania súdu, ako aj ministerstva životného prostredia o pridelení OR Dolnostredské do užívania žalovanej v 1. rade) podmienkou pridelenia vodnej plochy do užívania na účely podnikania v osobitnom režime. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 139/2002 Z. z. rozhoduje o tomto pridelení ministerstvo životného prostredia, ktoré zároveň rozhoduje o odobratí výkonu rybárskeho práva na týchto vodných plochách [§ 39 ods. 1 písm. c) zákona č. 139/2002 Z. z.] a na ktorého rozhodovanie sa tak vzťahuje Správny poriadok (zákon č. 71/1967 Zb., porov. § 42 ods. 1 zákona č. 139/2002 Z. z.). Ministerstvo životného prostredia ako správny orgán posudzuje pri rozhodovaní podľa § 34 zákona č. 139/2002 Z. z. podmienky uvedené v tomto ustanovení, medzi nimi aj existenciu vlastníckeho alebo užívacieho práva žiadateľa k pozemku na základe nájomnej zmluvy (porov. § 4 ods. 8 cit. zák.). Vlastnícke právo, ako aj nájomné vzťahy sú súkromnoprávnymi otázkami upravenými v Občianskom zákonníku, prípadne ďalších predpisoch (zákon č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov a pod.), o ktorých podľa § 4 Obč. zák. a § 3 C. s. p. rozhodujú súdy. Ministerstvo životného prostredia tak v tomto prípade predbežne posudzuje tzv. predbežnú otázku, o ktorej si môže urobiť úsudok samo, len ak o nej ešte právoplatne nerozhodol iný orgán (§ 40 ods. 1 Spr. por.). Naopak, ak o tejto otázke už bolo právoplatne rozhodnuté príslušným orgánom (napr. súdom), je správny orgán jeho rozhodnutím viazaný. Ak by teda v prerokúvanej veci existoval právoplatný rozsudok súdu, ktorý by vyslovil, že nájomná zmluva medzi žalovanými je neplatná, bol by takýto rozsudok pre ministerstvo životného prostredia podľa cit. § 40 ods. 1 Spr. por. záväzný a ministerstvo životného prostredia by muselo pri rozhodovaní podľa § 34 zákona č. 139/2002 Z. z. vychádzať z neplatnosti tejto zmluvy, teda z neexistencie užívacieho práva, ktoré žiadateľ z takejto zmluvy vyvodzuje v zmysle § 4 ods. 8 písm. b) cit. zákona. Takisto by bolo ministerstvo životného prostredia viazané právoplatným rozsudkom, ktorým by bola žaloba právoplatne zamietnutá z dôvodu, že nájomná zmluva je platná.

15. Odvolací súd sa preto nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že nedostatok naliehavého právneho záujmu spočíva v tom, že prípadný meritorný rozsudok (deklarujúci platnosť či neplatnosť nájomnej zmluvy) by nemal žiadne účinky a nebol by záväzný. Z citovaného § 40 ods. 1 Spr. por. totiž vyplýva presne opačný záver - takýto rozsudok by bol pre ministerstvo životného prostredia záväzný, pretože by riešil predbežnú otázku existencie užívacieho práva na základe nájomnej zmluvy. Podľa odvolacieho súdu však nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcov na tomto určení spočíva práve v tom, že riešenie tejto predbežnej otázky je jediným cieľom, ktorý svojou žalobou sledujú. Žalobca v 1. rade bol (resp. je) účastníkom konania o odňatí výkonu rybárskeho práva, ktorý mu doteraz patril, a pridelení vodnej plochy do osobitného užívania žalovanej v 1. rade podľa § 34 zákona č. 139/2002 Z. z. Ministerstvo životného prostredia o tomto pridelení žalovanej v 1. rade rozhodlo práve na základe toho, že spornou nájomnou zmluvou preukázala svoje užívacie právo. Vlastným cieľom žalobcov tak nie je vyriešenie otázky platnosti tejto nájomnej zmluvy ako takej, ale „obnova“ práva výkonu rybárskeho práva na spornej vodnej ploche, a vyslovenie neplatnosti nájomnej zmluvy je potom len prostriedkom, ako žalobcovia chcú tento cieľ dosiahnuť. Cit. § 40 ods. 1 Spr. por. však zveruje správny orgán právo vyriešiť prejudiciálne aj súkromnoprávnu otázku, o ktorej by inak mali rozhodovať súdy, takéto riešenie má však účinky len v danom konkrétnom správnom konaní. Z toho však nemožno vyvodzovať, že by účastník správneho konania mal v každom prípade, keď nesúhlasí

s vyriešením takejto predbežnej otázky správnym orgánom, naliehavý právny záujem domáhať sa jej následného riešenia formou určovacieho rozsudku súdu. Preskúmanie správnosti tohto riešenia správnym orgánom v danom konkrétnom správnom konaní totiž patrí predovšetkým súdom v správnom súdnictve (porov. § 2 Správneho súdneho poriadku). Samostatný určovací výrok tu nie je potrebný, pretože právna neistota tu vyplýva len z prebiehajúceho správneho konania. Vyriešením predbežnej otázky v správnom konaní a jej následným preskúmaním správnym súdom sa táto neistota odstráni.

16. Žalobcovia v prerokúvanej veci ani netvrdia, že by boli účastníkmi spornej nájomnej zmluvy alebo že by boli touto zmluvou akokoľvek inak dotknutí než tým, že na jej základe ministerstvo životného prostredia odňalo žalobcovi v 1. rade výkon rybárskeho práva na OR Dolnostredské. Ich cieľom je teda vyriešiť len právnu neistotu v tom, či sú splnené podmienky tohto odňatia a pridelenia tejto vodnej plochy do užívania žalovanej v 1. rade. O tejto otázke však podľa § 4 ods. 8 a § 34 zákona č. 139/2002 Z. z. rozhoduje výlučne ministerstvo životného prostredia. V prerokúvanej veci ministerstvo o tejto otázke medzičasom právoplatne rozhodlo rozhodnutiami z 23. novembra 2017 v spojení s rozhodnutím o rozklade z 15. marca 2015. Týmto rozhodnutiami je právna neistota žalobcov v tejto otázke odstránená a správnosť jej vyriešenia v súčasnosti posudzuje Krajský súd v Bratislave v konaní o správnej žalobe sp. zn. 6 S 50/2018. Nie je zrejmé, aký iný význam by pre žalobcov mohol mať prípadný meritórny rozsudok súdu o platnosti či neplatnosti tejto nájomnej zmluvy, keď nie sú jej účastníkmi a ani im na jej základe nevznikli žiadne práva ani ich práva nijako neboli obmedzené (ak by boli napr. vlastníkmí pozemkov, ktorých sa táto zmluva týka). Tvrdenie, že naliehavý právny záujem tu vyplýva z akéhosi „všeobecného záujmu“ na zákonnosti konania žalovanej v 2. rade, je v rozpore s cit. judikatúrou a robilo by z určovacej žaloby určitú formu všeobecnej žaloby (*actio popularis*), čo § 137 C. s. p. nepripúšťa.

17. Žalobcovi sa mýlia aj v tvrdení, že táto zmluva priamo ohrozuje výkon ich rybárskeho práva na spornej vodnej ploche, ktoré im vraj patrí zo zákona. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 139/2002 Z. z. však ministerstvo životného prostredia prideľuje žalobcovi v 1. rade výkon rybárskeho práva na v o d n ý c h t o k o c h . Z ustanovenia § 2 ods. 2 písm. c), d), g) a h) cit. zák. však vyplýva, že vodný tok je len jedna z foriem vodnej plochy, na ktorých je možný výkon rybárskeho práva. V tomto ustanovení sú však upravené aj iné vodné plochy, medzi ktoré patrí rybník, vodárenská nádrž a tiež ostatná vodná plocha. Z § 4 ods. 4 až 8 cit. zák. potom vyplývajú osobitné režimy prideľovania výkonu rybárskeho práva na jednotlivých druhoch vodných plôch, a vyplýva z nich aj to, že na i n ý c h v o d n ý c h p l o c h á c h než vodných tokoch nepatrí žalobcovi v 1. rade výkon rybárskeho práva zo zákona, ale jeho pridelenie je možné aj iným osobám. Z odôvodnenia rozhodnutia ministerstva životného prostredia z 23. novembra 2017 je pritom zrejmé, že v prerokúvanej veci sa viedol spor o charakter vodnej plochy „odstavné rameno Dolnostredské“, po viacerých rozhodnutiach prvostupňových a odvolacích orgánov však nakoniec zostalo v platnosti rozhodnutie Okresného úradu Galanta z 20. apríla 2005, podľa ktorého táto vodná plocha nie je vodným tokom, ale ostatnou vodnou plochou. Z tohto skutkového záveru napokon vyšiel aj súd prvej inštancie a žalobcovia ho v podanom odvolaní spôsobom zodpovedajúcim § 365 C. s. p. nespochybnili. Pretože však táto vodná plocha nie je vodným tokom, nemal žalobca v 1. rade zákonné právo na pridelenie výkonu rybárskeho práva na nej v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 139/2002 Z. z. Tým je vyvrátený argument žalobcov, že by sama existencia nájomnej

zmluvy priamo zasahovalo do práva na výkon rybárskeho práva na tejto vodnej ploche. Do jeho výkonu zasiahlo ministerstvo svojím rozhodnutím, to však (ako už bolo odôvodnené vyššie) naliehavý právny záujem žalobcov na určení neplatnosti nájomnej zmluvy medzi žalovanými neopodstatňuje. Žalobcovi v 2. rade ako organizačnej jednotke žalobcu v 1. rade potom podľa zákona č. 139/2002 Z. z. nepatrí žiadne právo na pridelenie výkonu rybárskeho práva.

18. Súd prvej inštancie teda rozhodol správne, keď žalobu žalobcov zamietol (v rozsahu, v akom zostala predmetom konania po právoplatnosti odmietajúceho uznesenia č. k. 25 Cb 3/2017-47) pre nepreukázanie naliehavého právneho záujmu v zmysle § 137 písm. c) C. s. p. na určení neplatnosti nájomnej zmluvy č. 04877/2015-PNZ P41387/15.00 medzi žalovanými. Rovnako správne sa preto súd prvej inštancie vôbec nezaoberal vecnými námietkami žalobcov proti platnosti tejto nájomnej zmluvy, keďže zamietnutie žaloby pre nedostatok naliehavého právneho záujmu vylučuje jej vecné skúmanie. Potom by totiž bolo potrebné vyrovnať sa aj absenciou pasívnej legitimácie žalovanej v 2. rade, ktorá nie účastníčkou spornej nájomnej zmluvy; tým je Slovenský pozemkový fond ako právnická osoba a zástupca neznámych vlastníkov. Zo všetkých uvedených dôvodov tak odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C. s. p. vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (výrok I).

19. V odvolacom konaní plne úspešným žalovaným odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. priznal aj nárok na náhradu 100 % trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v 1. rade, keďže žalobca v 2. rade je len jeho organizačnou jednotkou, teda jeho súčasťou, aj keď s vlastnou právnou subjektivitou (výrok II).

20. Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne (3 : 0).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie za podmienok ustanovených v § 420 a § 421 C. s. p. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozsudku na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ak nejde o prípady § 429 ods. 2 C. s. p. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

V Trnave dňa 26. novembra 2019

Mgr. Michal Novotný
predseda senátu

JUDr. Andrea Vyskočová
sudkyňa

JUDr. Božena Husárová
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: Blanka Búranová